

Prekenverkstedet

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

19. søndag i treenighetstiden – 25. september 2016

Prekentekest: Luk 9,57-62

Lesetekst I: 1 Sam 3,1-11

Lesetekst II: 1 Kor 9,19-23

Jesus først!

Søndagens budskap

Denne søndagen er fokus på å la Guds Ord og tjenesten i Guds Rike ha den absolutte førsteplassen i livet vårt. Samuel lærer å gi Guds tale plass i livet sitt (1 Sam 3,1-11). Paulus vitner om at han frivillig gir avkall på egen frihet for å nå fram med evangeliet til frelse for flest mulig. Ja, dette er nødvendig for at han selv skal få del i dette fantastiske evangeliet om Guds nåde i Jesus Kristus.

Hvor absolutt og gjennomgripende Jesu kall er ment, ser vi i dagens evangelietekst. Det første må alltid få komme først om alt annet også skal bli i rett orden!

Menneskesønnen

Også tidligere har Jesus talt om det absolutte i å følge ham (Luk 9,23-27). Også her benytter han uttrykket Menneskesønnen om seg selv (9,26) slik han også gjør i vår tekst (v58). Denne betegnelsen bruker Jesus ofte når han taler om endetiden og det siste avgjørende oppgjøret (Matt 24,27.30.37.39, Luk 17,24). Her er det også forholdet til HAM som avgjør alt (Se Dan 7,13f.)

Forut for kallet om å oppgi alt har Jesus først vist disiplene hvem han selv er, både gjennom sine under (9,10ff.), gjennom sin undervisning (v.18ff.), gjennom å avdekke sin herlighet (v.28ff.) og gjennom å tale om sin lidelse og død (v43ff.). Kallet om å sette Jesus først rettes til dem som har fått se at Han har satt dem først og derfor med rette kaller seg Menneskesønnen! Jesus framtrer ikke som en herskesyk despot eller et maktmenneske, men som en tjener for alle, helt inn i døden! Det står derfor kjærlighet også bak hans kall om absolutt overgivelse og etterfølgelse.

I prekentekestens vår denne dagen møter vi Jesus i samtale med tre ulike mennesker. Det virker som de alle tre egentlig har fått en nær relasjon til Jesus. Samtidig er det allikevel noe som holder dem tilbake. Noe annet enn Jesus er også veldig viktig for dem. Det alvorlige er at Jesus i denne situasjonen ikke pakker inn sitt absolutte kall i milde ordelag. Vi aner at denne gangen gjelder kallet selve livet!

Tre typer

Den første som nokså entusiastisk vil gi seg i følge med Jesus (v.57), får nøkternt beskjed om at noen behagelig tilværelse velger han i så fall ikke. Jesus-etterfølgelse er sjelden veien til et makelig liv, selv om det ofte er et rikt liv! På kort sikt oppleves ikke dette livet som særlig lønnsomt. Disippelskap med Jesus er et skjebnefellesskap nær sagt på liv og død (v.23ff).

Bak han som bar det store korset, finnes det mange små korsbærere som ikke lenger føler de har noe valg. Bare sammen med Jesus finnes det virkelige livet. Selv om frelsen alltid er gratis, av nåde,

betyr ikke det at ikke omkostningene ved å holde fast på troen kan bli høye! Også i møte med våre messiastroende søsken har vi fått mange vitnesbyrd om akkurat det.

Andre steder i NT understrekes det virkelig at vi selvsagt også har ansvar for våre nærmeste i vår egen familie.

I Mk 7,6-13 anklager jo nettopp Jesus fariseerne for at de med urette forsømmer sine egne foreldre i sitt hykleri for å framstå som virkelig oppofrende i sin tro. Vi merker oss dette, samtidig som Mt 10,34-39 minner oss om at troen på Jesus også kan føre til nye og dype spenninger i våre familier. Fredens evangelium skaper ikke alltid umiddelbar fred der Ordet blir tatt imot og trodd i den praktiske hverdagen.

De andre to som Jesus kaller til etterfølgelse, svarer ja med ulike reservasjoner. Jesus oppfatter vel at de begge egentlig avslår å følge ham når det virkelig gjelder. «Ja, men» - betyr ofte nei.

Kallet til Jeus-etterfølgelse i tro og tjeneste kan aldri bli andreprioritet i livet vårt, sier dagens tekst.

«Skal bare...»

Mange av oss kjenner barnebokhelten Albert Åhberg som ofte føler han må gjøre andre ting før han kan utføre det faren hans egentlig ber han om. «Jeg skal bare» blir selve grunnholdningen hos den lille barnebokhelten. Slik må det ikke bli når Jesus kaller oss til konkret etterfølgelse inn i de gjerningene han legger ferdige for oss!

Svein Lilleaasen

Pensjonert prest og landsstyremedlem i Den norske Israelsmisjon

ksvlille@frisurf.no